

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011080
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119011080.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.04.2020 v trestnej veci obžalovaného G. L., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného G. L. proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.12.2019, sp. zn. 6T/62/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. L..

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 04.12.2019, sp. zn. 6T/62/2019 uznal obžalovaného G. L. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. 20.12.2018 v čase o 21.45 hod. v L., na ulici V. č. XXX, v podniku X., odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI Honor Play modrej farby s IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX a IEMI2: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s puzdrom v hodnote 233,- Eur, ktorý bol položený za barovým pultom a z podniku odišiel, ku škode H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., X. 8, pričom za priestupok proti majetku - krádež bol postihnutý dňa 23.06.2018 Obvodným oddelením PZ Košice - Staré mesto blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 18086162 a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/130/2018, zo dňa 20.09.2018,

2. 07.02.2019 si prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu, ktorá mu bola určená do vlastných rúk pod sp. zn. 0T/130/2018 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 20.09.2018, pod sp. zn. 0T/130/2018 v trvaní štyroch mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s nástupom najneskoršie do 5 dní od doručenia výzvy nepretržite do Ústavu na výkon väzby v Prešove, Ul. kpt. Nálepku 1, pričom do výkonu trestu nenastúpil a následne bol menovaný dňa 28.02.2019 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, Ul. kpt. Nálepku 1 príslušníkmi polície.

Za uvedené skutky bol obžalovanému uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a existencii priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona za použitia § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výroky o treste uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/39/2019, zo dňa 18.04.2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov

sp. zn. 6T/131/2018, zo dňa 27.12.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré špecifikoval prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom dňa 18.12.2019, že toto odvolanie smeruje len proti výroku o treste. Uvedené odvolanie odôvodnil obžalovaný prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom dňa 19.02.2020. Namietal, že súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení rozsudku zo dňa 04.12.2019 v časti odôvodnenia rozsudku na strane 6 uvádza, že pri ukladaní trestu v trvaní 28 mesiacov použil ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, prihladnuc aj na § 42 ods. 2 Tr. zákona, ako aj na znenie § 41 ods. 2 Tr. zákona. Ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona sa použije v prípade, ak sa ukladá trest úhrnný za 2 alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. Súd v tomto prípade uložil obžalovanému súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a to za trestné činy, ktoré spáchal skôr, pričom všetky 3 spáchané trestné činy boli prečinmi. Z uvedeného vyplýva, že súd nesprávne aplikoval ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa nedopustil spáchania zločinu, čo je podmienkou na použitie predmetného ustanovenia spojeného s uplatnením zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Prvostupňový súd pri výpočte hodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následnej výmere výšky trestu nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona, napriek tomu, že obžalovaný v prípravnom konaní napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pri akceptovaní uvedenej poľahčujúcej okolnosti by nebolo možné aplikovať ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by bol vyrovnaný a s tým spojené zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu by sa nepoužilo. Vzhľadom na uvedené, navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihladnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2019 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný ku skutkom priznal, sa nevykoná, vykoná sa len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tak, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12-tich mesiacoch postihnutý a zároveň bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, svojím konaním tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkové podstaty žalovaných prečinov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a 2 priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti

prípade a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie obžalovaného je potrebné ukladať trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, pričom trest v trvaní 28 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považoval na uvedenie si následkov konania u obžalovaného za primerané a dostatočné na zabezpečenie účelu Trestného zákona.

Odvolací súd, na základe zistených osobných a majetkových pomerov obžalovaného, sa s tvrdením súdu prvého stupňa nestotožňuje a uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, teda na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia považuje za trest mierny, pre obžalovaného priaznivý, vzhľadom na jeho osobu, pomery a možnosť jeho nápravy. Uvedené tvrdenie odvolací súd opiera najmä o odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho 7-krát pred spáchaním žalovaných skutkov a to prevažne pre trestné činy krádeže podľa § 212 Tr. zákona, teda u obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora odvolací súd nemohol toto napraviť a obžalovanému uložiť vyšší trest, ako mu bol uložený prvostupňovým súdom.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obhajoby krajský súd udáva, že síce naozaj z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že sa v ňom nachádza aj citácia ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktoré upravuje ukladanie úhrnného trestu odňatia slobody za 2 alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, avšak súd prvého stupňa podľa uvedeného ustanovenia nepostupoval a ani trest neukladal a ide o zrejmu nesprávnu nachádzajúcu sa iba v odôvodnení tohto rozsudku.

Vo vzťahu k námietke, že súd prvého stupňa nezohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, odvolací súd udáva, že uvedená skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva a za napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní nie je možné považovať iba samotné priznanie a oľutovanie spáchania skutkov obžalovaným, nakoľko toto odôvodňuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, ktorá obžalovanému priznaná bola. V opačnom prípade by došlo k duplicitnému pričítaniu tej istej skutočnosti ako poľahčujúcej okolnosti. K uvedenému krajský súd dodáva, že nie je pravdou, aby sa obžalovanému zvyšovala horná hranica trestnej sadzby v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, ale tomuto sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona o jednu tretinu, pričom zvýšená trestná sadzba za trestný čin najprísnejšie trestný, za ktorý bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest bola v rozmedzí 28 mesiacov až 60 mesiacov.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.